

آدم پست

"آدم پست، حاکم بر اذهان نو" - سالتیکف
"من سخت سرگرم خبردادن هستم" - کلمات غرورآمیز یک نماینده

در این نماینده چیزی از پستی به صورتی ذاتی وجود دارد. هر که او را می بیند یا می شنود، بدون اختیار یاد این جمله ی انجیل می افتد: "و او پاشنه ات را خواهد گزید". اشتیاق به گزیدن، و دقیقاً در پاشنه، انگیزه ی اصلی روح او را تشکیل می دهد. در زندگی اجتماعی همیشه به مواضع افراطی متمایل است، چرا که از آن جا افق دید وسیع تری برای گزیدن دارد. نزد او مسأله ی "راست" یا "چپ" بودن عقاید علی السویه است. اگر پوریشکوویچ در سمت راست نشسته و او در چپ، این فقط تصادفی است. او می تواند هر آن بازی را تغییر دهد و در منتهای راست بنشیند: مانند تمام خزندگان فطری باید یک طرف خود را به پوشاند تا با اطمینان هر چه بیشتر همه را در طرف دیگر نیش زند. به پوریشکوویچ اشاره کردیم، اما او واجد مقادیر زیادی مسخرگی خودکفا نیز هست که هر چند بدطینتی را حذف نمی کند، شامل عنصری از ظرافت بی طرفی است. اگر چه این فقط ظرافت طبع یک فراش است، یعنی کراهتی غیرقابل توصیف، اما در کنسرت عمومی مرکب از نیش و دندان فروچه دست کم صدایی از تسکین را وارد می کند. آدم

پست اما از این کیفیت "جبران کننده" هیچ ندارد. مسخرگی به او بیگانه نیست، برعکس، او نزد او نه ناشی از نیاز طبع ظریف که محصول عدم تعادل میان اراده ی خسته ی یک خزنده ی سمی و منابع ناکافی اوست. او می تواند تا اوج نهایی حماقت پیشروی کند، اما حماقتی که همواره "مقصد" دارد و آلوده به زهر، و هرگز حتی برای یک لحظه سازشی در این کار نخواهد کرد، همان طور که در تصویر کژدمی که از فرط زهرآگین بودن خود را نیش می زند نیز سازشی دیده نمی شود.

هنگامی که با چپ است، آدم پست از همه چپ تر می رود و از فاصله ی دور این هاله ی "چپ گرایی" اجازه نمی دهد آن طور که واقعاً هست دیده شود. اما، محیطی که او به واسطه ی بوالهوسی تاریخ روسیه در آن محدود شده عاقبت راه او را مسدود خواهد کرد. نیازی نیست که ما موقعیت چپ را ایده آل جلوه دهیم، اما چپ به واسطه ی عقایدش زنده است و در تحلیل نهایی امیال آن، چه بزرگ، چه کوچک و چه حتی جزئی، تحت الشعاع این عقایدند و به واسطه ی آن انضباط می یابند و بارور می شوند.

آدم پست اما بر بدظینتی زهرآلود خود کنترل ندارد و هنگامی که می گزد در واقع زنده بودن خود را توجیه می کند. او نه می تواند و نه مایل است که محدودیتی را به رسمیت به شناسد.

مردم مقدار زیادی خوش ذات و بی ریا هستند و فکر می کنند، "خیر، او نمی تواند قادر به چنین اعمالی باشد" ... اما اشتباه می کنند. از او هر کاری برخواهد آمد. دروغ گو نه الزاماً به دنبال پول است و نه مقام. این ها به خودی خود خواهند آمد. برای انجام چنین اعمال شنیع او از خودانگیخته گی تغذیه می کند. و به همین دلیل هرگز در دروغ، افترا و اتهام حتی حدودی را که

احتیاط ایجاب می کنند، رعایت نخواهد کرد. فردا به ما نشان خواهد داد آن چه امروز نمی خواهیم باور کنیم.

مردم ساده، بر حذر باشید از آدم پست!

لئون تروتسکی

[تقدیم به تمام آدم های پست- مترجم: ت. ث.]

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.iwsn.org/nashr.htm>

آدرس پستی: BM Kargar, London WC1N 3XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۵